Körlevél Dezember 1998

Ewald Frank

Tartalom

Körlevél Dezember 1998 3

ÖSSZEFOGLALÓAN - NÉHÁNY SZÓBAN AZ »ÍTÉLET« TEMATIKÁJÁRÓL 9

VILÁGOT ÁTFOGÓ FEJLŐDÉS 12

AZ EURÓPAI UNIÓ 16

KÖSZÖNET 18

„A Krisztus Jézus tegnap és ma és az örök korokon át ugyanaz.“

(Zsid. 13, 8)

Körlevél Dezember 1998

Teljes szívemből üdvözlök mindnyájatokat közel- és távollévőket a mi Urunk Jézus Krisztusunk drága nevében. a János ev. 15. fejezetének 18-20. terjedő verseivel.

*»Ha a világ **gyűlöl** titeket, tudjátok meg, hogy engem előbb **gyűlölt** mint titeket. Ha a világból valók volnátok, a világ kedvelné a sajátját, de mert nem vagytok a világból valók, hanem én válogattalak (választottalak) ki titeket a világból, azért **gyűlöl** titeket a világ. Emlékezzetek meg arról a szóról, melyet mondottam nektek: A rabszolga nem nagyobb uránál. Ha engem **üldöztek,** titeket is **üldözni** fognak. Ha az én szómat **megőrizték**, a tieteket is meg fogják **őrizni**.«*

A megváltottakhoz nem méltó ez a világ; ők úgy élnek a világon mint egy idegen test. Ugyanazt az útat kell végigjárják mint a Megváltó maga és ugyanúgy félre vagynak értve mint ahogy Ő volt, akiről már a Zsoltárok könyve 69, 5 -ben írva állt: *»Ok nélkül gyűlöltek engem.«* (János 15, 25). És nékünk, akik az üdvösségről szóló üdvüzenetet hirdetjük, ugyanaz az osztályrész jút, mint amely Őnéki is jutott, aki az üdvöt hozta. Nem létezik abszolút olyan ok, ami végett egy hívőt gyűlölni lehetne. Az egyetlen indítékot a János ev. 17, 14 -ben találjuk: *»**Igédet** nekik adtam. A világ **gyűlölte** őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való.«* Őt avégett gyűlölték, mert Ő volt az Ige maga, mi pedig azért lettünk a közvilág előtt gyűlöltek mert az Igét magunkba fogadtuk és hirdetjük is azt.

Az Ige ama botránykő, amely a vallásos világot gyűlöletre készteti a hívők iránt. Az Ige az, amely kihatásában mindig elválasztja a világosságot a sötétségtől; megköveteli a kihívást és a világtól való elkülönülést. Azok között pedig, akik az ígéret Beszédét hiszik, nem áll helyén a gyűlölet, mivelhogy a kiválasztottak Isten fiai és leányai gyanánt Krisztus életét és lényét hordozzák önmagukban. Aki gyűlö-

li valamely testvérét, napvilágra hozza azáltal, hogy az ördög belopódzkodott az ő életében és az ő ihletése alatt áll. Pál apostol két jellegü hívőket állít elő: *»De mint ahogy a hús vonalán született üldözte a Szellem vonalán születőt, úgy van ma is.«* (Gal. 4, 29).

A tanitványok az Izsák jellege szerint az ígéret Beszédéből valók voltak. Ellenben az írástudók – tulajdon jellegük szerint ugyan hívők – akik védelmezték az ő tanításaikat, ennélfogva azonban telve voltak gyűlölettel és irigykedéssel. a Kain jellege szerint.

Épp ezért ennek megfelelően szólította meg őket az Úr és kitűnő odaillően mondotta: *»Viperák fajzatai! Miután rosszak vagytok, hogy is volnátok képesek jót beszélni? A száj azt szólja, amitől túlárad a szív.«* (Máté 12, 34). Egy ember felfedi szavai által, az ő szívében lévő dolgait. Az életünk és cselekedeteink igazolják, hogy milyen jellegüek vagyunk.

A mi Urunk így szólt: »**Új parancsolatot adok nektek**, hogy egymást szerssétek. Ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. **Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok**, ha szeretet lesz bennetek egymás iránt.« (János 13, 34-35). Kinek tanítványai (követői) azok, akik gyűlölettel vannak telve? Következőleg tehát, nemcsak az Ótestamentum ún. tíz főparancsolataival van dolgunk, hanem az Újtestamentumban további parancsolataival is. Branham tv. a »tizenegyedik parancsolatnak« nevezte, a szeretetről szóló parancsolatot, amelyben valamennyi parancsolatok tökéletessé válnak. Sőt a Róma 13, 8 szerint, a felebaráti szeretet a teljes törvény betöltésével egyenlő. A szeretről szóló parancsolat kétszeres: először is abban áll, hogy az Urat, a mi Istenünket, teljes szívből, teljes lelkünkből és teljes gondolkozásunkkal szeressük — mint főparancsolat; másodszor pedig, hogy felebarátainkat úgy szeressük mint önmagunkat. Eme két parancsolatban össze vannak foglalva valamennyi törvények és a próféták (Máté 22, 36-40).

Nincsen olyan téma amelyről több lett volna prédikálva, beszélve vagy írva mint a szeretetről. Ennek ellenére napjainkban a hívők többségében elhidegült a szeretet és semmi nincs olyan sajnálatra méltó mint a szeretetlenség, melynek megnyilvánulása gyakorta feneketlen mély gyűlöletben torkollik. Ezt szükségszerűen tapasztalni

kell, másként el sem lehetne hinni. Vannak olyan »hívők«, akiknek haragjuk nemcsak a halálig tart, hanem túlhaladja még a halált és a temetőt is. Milyen jellegűek ezek az emberek? Isteni sajátosságuk nem lehet; ennek tudatában kellene legyenek ők maguk is. A Szentírás tanuvallomása nyomán, valamennyien akik ujjanon születtek, új szívet is kaptak, egy új szellemet, egy új életet, tudniillik részessei lettek Isten életének. Ahol Jézus a szívben lakik, ott nyilvánvaló lesz az Ő lénye is.

Branham tv. beszámol az ő paradicsomban való elragadtatásáról, ti. »az idő függönye mögé« való belátásáról. Ott a következő szavakat vette tudomásul: »… **ide csak tökéletes szeretet jut be!**« A szeretben áll a tökéletesség kötele — nem pedig valamilyen tanítás — vagy ismeretelméletben. Ez Istennek ama szeretete amely a golgotai kereszten lett nyilvánvalóvá. Akinek személyesen megbocsájtásban lett rézse és átélte a kibékülés folyamátát, az szeretni tud másokat az isteni szeretetben, amely senki mást rosszal nem illet, mert gyökeresen át van hatva és jó — tudniillik olyan mint Isten maga. Mert Isten a szeretet és mindazok akik Istentől születtek, szeretik valamennyi gyermekeit (1János 5, 1).

A megváltottaknak ugyanaz a sorsuk mint a Megváltónak; nem a hitetlenek világa gyűlölte Őt és nem azok illették Őt a legádázabb korholásokkal, hanem azok, akik szájukban hordták Isten beszédét. Istennek gyermekei soha nem vádolnak másokat, ellenben őket mindig is vád- és korholásoknak vannak kitéve. Istennek egy választotja soha nem üldöz – ők ellenben üldözve vannak (Galata 4, 29). Az irigy- és féltékenységből előidézett gyűlölet, Kainban vette kezdetét, akinek létezése kereszteződés útján vette kezdetét. Valaki így nyilatkozott egyszer: »Nem lehet valaki igazi Ábel, ha nincs egy Kain természetü testvére.« Én talán »féltestvért« mondanék itt testvér helyett. Kain egy gyilkos testvér volt; úgyszintén azoknak lehet nyilvánítani valamennyi »kereszteződött« hívőket és hamis testvéreket is. *»Ha valaki azt mondja: Szeretem az Istent, ámde **gyűlöli a testvérét, hazug az**, aki ugyanis nem szereti testvérét, akit lát, **nem képes szeretni az Istent sem**, akit nem lát. Azt a rendelkezést kaptuk tőle, hogy aki Istent szereti, szeresse testvérét is.«* (1János 4, 20-21). Valamennyi igazi testvéreiről így nyilatkozik Isten Fia: *»Azután végigné-*

zett azokon akik körben körülötte ültek és így szólt: Ezek az én anyám és testvéreim! Mert ***aki Isten akaratát teszi,*** *az az én testvérem, az az én anyám.«* (Márk ev. 3, 34-35).

Mindazok, akik »az isteni üzenet követőinek tartják magukat« vegyék a következő Igeszakaszt önvizsgálatukra: *»Mert azt az üzenetet hallottátok kezdettől fogva, hogy szeressük egymást,* ***ne úgy mint Kain*** *(nem a Kain módjára), ki a rossztól való volt és leütötte (megölte) testvérét. Ugyan miért ütötte le (ölte meg)? Mert* ***a tettei rosszak voltak*** *a testvérének tettei ellenben igazságosak«* (1János 3, 11-12).

Aki Istentől született képtelen gyűlölni, képtelen valakinek hírnevét vagy tekintélyét rosszindulatúan károsítani — ez nem felelne meg az isteni természetének. Hisz nem jöhet egy és ugyanazon forrásból, úgy jó mint rossz, úgy a keserű mint az édes (Jakab 3, 10-12). *»A jó ember jó tárházából hordja elő a jót s a rossz (gonosz) ember rossz (gonosz) tárházából szórja ki a rosszat (gonoszat).«* (Máté 12, 35). Mindazok akik a rossz (gonosz) magvából valók, tovább terjesztik a halálos kígyómérget, amint Kainról áll írva. Az ilyen ember szíve nem arany-, hanem gyilkos verem. Sajátszerű az, hogy a kétféle mag, egy és ugyanazon szántóföldön növekszik fel *»A szántóföld a világ. A nemes (jó) mag, a királyság fiait jelenti, a gyom a rossznak (gonosznak) fiait szemlélteti.«* (Máté 13, 38). Ugyanaz az eső és ugyanaz a nap esik és süt mindkét magra (Máté 5, 45).

Irigység, féltékenység és gyűlölet jellemzi azokat, akik nem születtek ujjanon. Branham tv. találóan beszélt a három »körövezetről«: lélek, szellem és test. Ő így nyilatkozott: Egy embernek módjában áll a második övezetben behatolni, tehát a Szent Szellem keresztségét megkapni, ámde az ő lelke nem részesült megváltásban. Mi pedig azt gondoltuk, hogy akik részesek lettek adományokban, sőt gyakoroltatni is tudják őket, fél lábbal már a mennyben vannak. Az igazak nyelve, isteni tűzzel tísztittatik meg, hogy Istennek nagy és magasságos tetteit közhírré tegyék (Ap. Csel. 2). Mindazonáltal először a lélek megmentése a legfontosabb! Hiszen az ember élő lélek volt és a lélek, a tulajdonképpeni ember által kell élje az üdvbizonyosságot és a megújulást. Csak egy kenetésben részesülni, nem lesz elégséges; ettől a vallásos világ úgy telve van napjainkban mint soha ennekelőtte.

Krisztus a valódi Felkent, óvva figyelmeztetett a hamis krisztusoktól, azaz a végidők hamis felkentjeitől valamint a hamis prófétáktól is, akik jeleket és csodákat tesznek (Máté 24, 24 stb.). Így szól az ÚR: *»Azon a napon sokan szólnak majd így hozzám: Uram, Uram! hát nem a te neveddel prófétáltunk-é? Nem a te neveddel űztünk-e ki ördögöket? Nem a te neveddel tettünk-e sok hatalmas csodát?* (Máté 7, 22). Kívülről úgy mutatkozik, hogy gazdagon meg vannak áldva prófétálási ajándékokkal, látomásokkal, sőt sok csodatevő jelekkel és mégis az *Úrtól* el vannak vetve és az elismerésből nem részesülnek. Itt jó lenne, ha nemcsak másokra gondolnánk, különböző egyházakból és gyülekezetekből, hanem megszívleljük azt, ami írva áll: *»Vizsgálja meg azonban mindenki saját magát.«*

A bárány és a galamb« című prédikációban, szemben állítja Branham tv., a bárány természetét a farkaséval. Ő érthetően és világosan kiemeli, hogy a bárány sem nem harap sem nem ordít stb. mint egy farkas. Igazi hívőknek bárányhoz hasonló természetük van és a galambhoz hasonlóan – mint valódi Szellemtől születettek – nincs epéjük. Az ő nyelvükben nem létezik halálos méreg, amint a Jakab levele 3. fejezete 8.versében vázolva van, mert az ő szívükben nincs a keserűségnek semmi gyökere. Az embernek módjában van sok mindent eltakarni, ámde ami a szívben van nyilvánvaló lesz úgy az ember szavaiban mint az ő cselekedeteiben is.

A János 15. fejezetében rámutat az Úr még egy másik aspektusra is. Úgy szemlélteti magát, mint a valódi szőlőtőkét és az Öveit, gyümölcsöt hozó szőlővesszőkhöz hasonlítja. A szőlőtőke élete a szőlővesszőkben (-venyigében) lesz nyilvánvalóvá, éspedig a Szellem gyümölcse gyanánt, amelyek a következők: *„Szeretet, öröm, békesség, hosszutűrés, jóságosság, derékség, hűség (hit), szelidség, önuralom…“* (Gal. 5, 22-23). Úgyszintén figyelmesztet is bennünket, az Ő szeretetében megmaradni, azáltal hogy az Ő parancsolatait megtartjuk, amint Ő is megtartotta az Atya parancsolatait. Mindazok, akik Őbenne maradnak, gazdagon termést hoznak. A felszólítás: »Legyetek termékenyek és gyarapodjatok!«, a szellemi teremtésre is vonatkozik. Az Ő gyülekezete létrejötte óta, folytatólagosan - minden időben születtek ujjanon emberek. A Szellem megtermékenyít és az Istenből jövő élet hatást gyakorol. Egy gyülekezet, amelyben nincs új

élet, azaz amelyben nem születnek bele Istennek gyermekei, egy terméketlen gyülekezet. Amíg a kegyelem ideje tart, hozzá kell csatolhassa az Úr a hívőkké letteket, az élő eklézsiához (Ap. Csel. 2, 47).

Az Ő parancsolatai megtartásával kapcsolatosan, rámutat az Úr arra az örömre, amely bennünk tökéletességre kell jusson. Itt pedig arról van szó, hogy egymást úgy szeressük, amint Ő szeretet bennünket. Isten engedelmes gyermekeire aztán a következő hatalmas nyilatkozat vonatkozik: »**Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek amit parancsolok nektek.**« (János ev. 15, 14).

Ábrahám az Úr parancsolata szerint járt el, és az Úr a maga részéről ‚barátjának' nevezte őt (Ésaiás 41, 8). Majd csak az Úr parancsolatai szerint való cselekedetek, azoknak megvalósítása, az asszerint való eljárás által bizonyítjuk be valóban, hogy szeretjük is Őt és valóban hiszünk Őbenne. Ábrahám hitt vala az Istennek és megkapta a megígért fiút - ez volt a megvalósult ígéret egyik fele. A másik rész abban állt, hogy az egyetlen szeretett fiát mostmár áldozatként bemutassa (1Mózes 22). **Eleve elrendeltetés (kiválasztás), ígéret, hit és engedelmesség elengedhetetlenül összetartoznak.** *»Atyánk Ábrahám nem tettek alapján lett igazságossá azután, hogy fiát Izsákot az oltárra vitte? **Látod, hogy a hit a tettekkel összedolgozik? S hogy a hit befejezettsége a tetttekből folyik?**«* (Jakab 2, 21-22). Aki nem teljesít engedelmességet az Úr parancsolatainak, az csupán bebeszéli magának az eleve elrendelést (kiválasztást) és a hitet, az elmélet embere (teoretikus), egy vallásos - kegyes ábránd világban él, mindig is Isten akaratáról beszél de nem aszerint cselekszik.

A valóban eleve kiválasztottakon megegyezően igaznak bizonyul, amit az Úr mondott: *»Nem ti választottatok ki engem, hanem én válogattalak ki és arra rendeltelek titeket, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek a gyümölcsötök pedig megmaradjon, hogy bármire is kéritek az Atyát az én nevemben, megadja nektek«* (János ev. 15, 16).

A mi földi életünk rendeltetése abban áll, hogy gyümölcsöt teremjünk éspedig a Szellem szerinti gyarapodás gyümölcseit. A gyümölcs bizonyítéka annak, hogy szeretjük az Istent. Az isteni élet, amelyet magunkban hordozunk, a testvéri és az általános szeretetben nyilvá-

nul meg. Ez a szeretet pedig nem egy ajakhangú vallomás és nem elméleti, hanem valóban a Szent Szellem által lesz nyilvánvalóvá, amely az életet adja és a sziveinkben ki lett árasztva. (Róma 5, 5). A mi Urunk elég világosan és érthetően mondotta: *»Gyümölcseikről ismeritek fel őket. Vajjon szednek-e a tövisbokorról szőlőt és a tüskéről fügét? Így hát minden jó fa nemes gyümölcsöket terem s minden hitvány fa rossz gyümölcsöket terem. Jó fa nem képes rossz gyümölcsöket teremni, sem hitvány fa nem teremhet nemes (jó) gyümölcsöket.«* (Máté 7, 16-18). A János ev. 15. fejezetének 17. versében még egyszer hangsúlyt fektett az Úr és parancsolatban adja: »**Ezeket parancsolom néktek, hogy szeressétek egymást.«**

ÖSSZEFOGLALÓAN - NÉHÁNY SZÓBAN AZ »ÍTÉLET« TEMATIKÁJÁRÓL

Amikor Branham tv. »az idők függönye« mögé lett véve és megengedtetett néki mint Pál apostolnak, hogy betekintést kapjon a paradicsomba, hozzá lettek intézve eme szavak is: »Amikor eljön az Úr Jézus megítéltetel!« Meglepődve feltette azonnal a kérdést: »Avagy Pál-, Péter és a többi apostolok is meg kell jelenjenek Isten ítélőszéke előtt?« »Igen ők is megítéltetnek« — hangzott a felelet.

Itt nem fogunk belemenően foglalkozni a különböző »ítéletekkel«, amelyek a maguk idején bekövetkeznek, pl. amikor eljön az embernek Fia és ítéletet tart a népek fölött (Máté 25, 31), vagy a királyi birodalom felállításakor tartott ítéletről (Jel. 11, 18 és 20, 4) vagy a végítélettel. Ennélfogva szembe kell nézzünk azzal a ténnyel és valósággal, hogy kivétel nélkül mindenki — azok is akik a menyasszony gyülekezethez tartoznak - meg kell jelenjenek Krisztus ítélőszéke előtt.

Pál apstol önmagát belefoglalva így írja: *»Mi jogon ítélkezel te testvéreden? Vagy éppen mi jogon veted meg testvéredet?* **Hiszen mindnyájunknak oda kell állanunk Isten ítélőszéke elé.** *Mert írva áll: Ahogy én élek, oly bizonyos, hogy minden térd meg fog hajolni nekem – ezt mondja az Úr – és minden nyelv vallást fog tenni Isten mellett. Következőleg* **közülünk mindenki** *maga fog számot adni magáról Istennek* (Róma 14, 10-12).

»Ezért becsvágyunkat is abba helyezzük, hogy akár othon vagyunk, akár távol vagyunk **neki tessünk. Mert mindnyájunknak láthatókká kell lennünk a Krisztus ítélőszéke előtt,** *hogy ki-ki aszerint kapja meg* **jutalmát,** *amit a testén át* **művelt,** *a jót is, a hitványat is.«* (2 Kor. 5, 9-10).

A menyasszony-gyülekezet nem kell megjelenjen »a végítéletkor a fehér trón előtt« tehát »a második feltámadáskor«. Ez Urunk következő szavaiból világosan kivehető: *»Bizony, bizony azt mondom nektek, hogy annak aki hallaja az én szómat és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van, ítéletre nem megy, ellenkezőleg - a halálból már átment az életre.«* (János 5, 24). Ebből kifolyólag a hívők közül sokan azt következtetik, hogy egyáltalán nem ítéltetnek meg. Azzal a feltevésben, hogy sem önmaguk-, sem mások-, sőt még Krisztus előtt sem lesznek felelőségre vonva tetteikért, az Istenfélelem legcsekélyebb mértéke sem található meg bennük. Az idézett Ígeversek a Róma 14 és a 2 Kor. 5 -ből, valamint más Ígeveresek is jobb belátásra kellene bírjanak bennünket. Mielőtt a szentek a világ és az angyalok fölött ítéletet tarthatnak (1Kor. 6, 2+3), ők maguk is meg kell ítéltessenek. Kivétel nélkül minden, ami életünk folyamán tisztázatlan maradt, ott szóvá lesz téve, azaz színt kell vallanunk és minden tisztázódva kell legyen. Sőt minden hasztalan, kárt okozó szavakért is, felelőségre lesz vonva mindenki. *»Azt mondom nektek, hogy minden henye (hasztalan) beszédért, melyet az emberek szólnak, számot fognak adni az ítélet napján.«* (Máté 12, 36).

Pál apostol pontot tesz erre a témára és így írja: *»Nekem pedig a legkisebb dolog, hogy ti ítélkezzetek rajtam, vagy emberi ítéletnap, sőt magam sem ítélkezem magamon, mert lelkiismeretem semmiről sem tud magamra vonatkozólag; de ez még nem tesz engem igazságossá: aki rajtam ítélkezik, az az Úr. Így hát idő előtt ti se ítéljetek semmi felől, amíg el nem jön az Úr. Ő majd rávilágit a sötétség rejtett dolgaira s világossá teszi a szívek szándékait. Akkor majd mindenki az Úrtól kapja meg dícséretét.«* (1Kor. 4, 3-5).

Ami az Igehirdetésre vonatkozik, elmondhatta Branham tv. az ő említett átélése folyamán »az idők függönye mögött« Pál- és Péter apostollal megegyezően: »Ugyanazt az Evangéliumot hirdettem és

ugyanúgy végeztem a bemerítést amint ők is tették! Ha ők megállnak Isten előtt, én is helyt fogok állani.«! Ez az én őszinte tanuvallomásom is.

Pál apostol mély Istenfélelemtől áthatva írja az ő munkatársainak: *»Erős bizonyságot teszek Isten és a Krisztus Jézus előtt, ki eleveneket és holtakat fog ítélni, arról, hogy* **ő meg fog jelenni és királyságra lép.** *… A jövendőre félretétetett nekem az igazságosság koszorúja és azt ama napon az Úr* **az igazságos bíró** *meg fogja nekem adni, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik szeretettel várják az ő megjelenését.«* (2Tim. 4, 1-8).

Közvetlenül azután, hogy a mi Urunk a Máté ev. 25. fejezetében az 1-től 13-ig tartó Igeversekben, a Vőlegény eljöveteléről és a menyegzőre való bemenetelről beszél, a 14-ik verstől vázolva találjuk azt is, hogy miként fog elszámolni az Ő szolgáival, akiknek az Ő egész vagyonát különböző tálentumokban rábízta. A hűségesek, jutalom gyanánt bemehettek a menyezői vacsorára: *»… Jól van derék hűséges rabszolgám! Kevesen voltál hű, sokak fölé foglak állítani! Menj be urad örömébe!«* (23. vers). Először számadást követel az Úr, csak azután következik az öröm-vacsorára való bemenetel. Pál apostol ír az ítéletbe való vizsgálatról is: *»Ha valakinek a munkája, melyet épített, megmarad, bért kap majd, ha valakinek a munkája megég, kárát vallja, ő maga azonban meg fog menekülni, de úgy, mint tüzön keresztül.«* (1Kor. 3, 14-15).

Sőt az üdvözültek között is nagy lesz a megkülönböztetés: *»Más a nap dicsősége, és más a hold dicsősége és más a csillagok dicsősége. Így van a holtak feltámadásával is. …«* (1Kor. 15, 41-42a).

»Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek miként a csillagok örökkön örökké.« (Dániel 12, 3).

Pál apostol bátorítja mindazokat, akik Isten művében részt vesznek: *»Így hát szeretett testvéreim, szilárdak legyetek mozdíthatatlanok, az Úr munkájának mindinekor bőviben levők, tudva azt, hogy fáradozásunk az Úrban nem hiábavaló.«* (1Kor. 15, 58). Mi történik azonban azokkal, akik nem vesznek részt az Úr művében?

Az kétség nélkül megjutalmazza a hűséget, Ő maga fogja letörölni az Öveinek könnyeit és koszorukat (koronákat) fog kiosztani. Semmit sem fog tisztázatlanul hagyni az örökkévalóságra nézve. Efelől még sok írnivaló lenne. Hadd végezzük úgy futásunkat, hogy a győzők koszorujával megjutalmaztassunk (1Kor. 9, 24-27)! Tekintettel a mi Urunk Jézus Krisztusunk közeledő visszajövetelére, mindazok akik a menyasszony-gyülekezethez akarnak tartozni vizsgálatot kell tartsanak, egyáltalán semmi teret sem hagyva az ellenségnek a testvérek vádlójának. *»Arra törekedjetek, hogy mindenkivel békességben legyetek és megszentelődjetek a mi nélkül senki sem fogja meglátni az Urat.«* (Zsidók 12, 14).

Félelemmel és rettegéssel kell véghez vinnünk üdvösségünkre való futásunkat, rendbe hozva mindent Isten- és emberekkel. Vagy várni akarunk addig, amíg az Ananiás és Safira esetéhez hasonló esetek fognak bekövetkezni? (Ap. Csel. 5)? Az ítélet már most elkezdődik az Isten házán. Minden önelégültség, -tetszelgőség és ájtatos érzelmi álmodozás (szédelgés) mit sem használ senkinek. Vagy nyilvánvaló lesz a Krisztus valóban a mi életünkben és mi Vele az örökkévalóságban (Kol. 3) vagy áldozatul estünk valamilyen önámításnak. *»Azért szeretteim, mivel várjátok ezeket, serénykedjetek azon, hogy mocsoktalanok- és feddhetetleneknek találjon majd titeket békességben.«* (2 Péter 3, 14). Ez az Istenfélelem kellene átjárjon minden egyes hívőt, hogyha tudatosak lettünk afelől, hogy a mi szavaink és tetteink szerint ítéltetünk meg!

Az Úr így szól: *»Lám sietve megyek (jövök)! A bér velem, hogy kinek-kinek megfizessek aszerint, amilyen a cselekedete.«* (Jel. 22, 12). Avagy megállhatunk-e, úgy amint vagyunk Őelőtte és elhangzik-e a hívás szivünk mélyéről: *»Ámen, jövel Uram Jézus!«*?

VILÁGOT ÁTFOGÓ FEJLŐDÉS

Szavakban ki nem fejezhető, mindaz, amit az Úr az 1998-as év folyamán tett. Valamennyi utazásaimon, havonta ki a széles világra, kegyelmével elkísért az Úr. Új országokban új ajtók nyiltak. Ha jól számoltunk, most több mint 130 nemzetek között hirdettem személyesen az Evangéliumot. Landolásomkor soha meg nem csókoltam a

földet, de mielőtt felszáltam volna, mindig azért imádkoztam, hogy az Úr adjon kegyelmet az Igehirdetéshez a bizonyos országban és szólítsa ki az Öveit. Mindig és mindenütt fennáll a kettős igazolás: Aki Istentől lett küldve, Isten Igéjét hirdeti (azaz, ahhoz köti a hallgatóságot. János 3, 34), és aki Istenből van, hallgat Isten szavára (János 8, 47).

A szellemi eledel, az értékes Ige, mindent átfogóan – csodálatos kinyilatkoztatásban hátrahagyatott számunkra. Amint Branham testvérnek megparancsoltatott, a szellemi eledelt tárolni, úgy — sőt ez ésszerűen is kimutatható — ennek kiosztása egy ellenállhatatlan szükségszerűség. Mi célból rendeltetett volna el ennek tárolása? József elküldetésével (eladásával) előre gondoskodott az Úr arról, hogy az ő testvéreinek az éhség idején eledelt oszthasson. Ámos 8, 11 -ben azt mondja az Úr, hogy éhséget fog bocsájtani az Ő szavának hallgatása után. Ez szemeink láttára beteljesedett és evégett az eledel átadása kellő időben véghez kell menjen (Máté 24, 45). Ez olyan tökéletes, mint ahogy Istennél már mindig minden volt. Ő üdvtörténetet végez és tökéletességre juttatja az Ő művét a mi időnkben is.

Mit tehetek én afelől, hogy az Úr engem bízott meg az eledel kiosztásával? Halálának 33. éve után is érvényes, amit Branham tv. az első feljegyzett idézetében mondott az ő szolgálata felől és világos összeköttetésben hozza az ő küldetésével, amely 1933 -ban történt: »**Amint elküldetett Keresztelő János, Jézus Krisztus első eljövetele előtt, úgy amaz üzenet is, amely néked adatott, előhírnöke lesz Jézus Krisztus második eljövetelének. Nem, hogy én lennék az előhirnök, hanem az üzenet, amely nékem adatott, az az előhirnök.**« (San Juan, 1959 feb.9).

Egy küldött, útmutató - útjelző, nem pedig az út. Azok közül pedig, aki úton vannak, senki nem áll meg az útjelző előtt, hanem az útjelző tájékoztatása szerint veszi az irányt és siet a cél felé. Hasonlatosan az élelmiszer tárolásához, hogy az élelmiszer be lett szerezve és raktározva lett, ezzel még nincs kész eledel az asztalon, hanem előbb el kell készítve legyen; így történik jelenleg szellemi téren is a kizárólagosan Igére alapozott hirdetés által. Nincs egy ember az egész világon, aki ujjal mutathatna valamely dologra, amit az idők folyamán prédikáltam és amely ne lenne összhangban az Igével. Bizonnyára

megértettem, hogy az ellenség már az emberi történelem kezdetén, a paradicsomban, jóllehet a témánál maradt, de nem az igazság mellett; behálózva így Évát argumentumokkal. A sátán mindmáig nem változtatott taktikáján, a végüzenettel kapcsolatosan sem. Az afelől való argumentumok, érvelések és értelmezések, amit Isten egyszer s mindenkorra végérvényesen kimondot, egyszerűen undorítóak. Szükségszerüségből az Ige és az igazság mellett kell és fogok maradni mindvégig és Igehirdetéseim folytán szilárdan ragaszkodok ehhez.

Midőn Isten bevezette az új kezdetet, az újtestamentumi gyülekezetben, ugyanaz történt mint a paradicsomban is, amitől Pál apostol maga is félve óvott (2 Kor. 11, 1-6) és ami időnkig folytatódott. Már az őskeresztények között, felléptek emberek akik tévtanításokat adtak elő; ezektől figyelmeztetve óvtak Pál-, Péter és János apostolok. Először az Ige-eredet létezett, ennek értelmezése az emberektől származik, akik hamis ihletés alatt álltak és állnak. Ezt már az a tény és valóság is bizonyítja, hogy az ő tanfelfogásaikhoz idézeteket és nem Isten Igéjét veszik alapul. Mit lehessen tartani egy tanításról, amely nem illeszkedik az Igéhez? Természetesen semmit! Az én megbízatásom ebben áll: *»Prédikáld az Igét!«* (2 Tim. 4, 2), és: *»…városról városra foglak küldeni, az én Igémet hirdetni!«* Aki nem hirdeti a tiszta Igét és nem tud minden tanítást harmonikusan abba besorolni, nem lehet Isten küldöttje. Isten a rend és a békesség Istene (1 Kor. 14). A sátán a diabolusz — azaz az összevisszaság okozója. Nincsen egy ország, nincsen egy város, amelyben vádolhatnának gyülekezeti hasadások miatt. Soha nem vontam tanítványokat kíséretembe (híveim gyanánt). Az Úr egységes testének állok szolgálatára, nem pedig valamely vallásos pártnak.

»Kezdetben vala az Ige«, nem pedig az értelmezés – argumentáció. Ez át kellene járja valamennyiünk szívét, mint egy szúrás. Némely testvérek bizonyos dolgok bekövetkezését várják. Feltételezésük szerint a hét menydörgés stb. stb. le kell lepleződjön. Ámde csak az teljesedhetik be, amit Isten az Ő beszédében valóban ki si mondott, éspedig a nekik meghatározott időben. Csak Branhamot idézni nem lesz elégséges. Pál apostol azt mondja: *»Mi nem fogunk mindnyájan elaludni …«* és mégis elaludt ő és valamennyien azok közül, akik e beszédeket az ő szájából hallották. A hitetlenek szemrehányással il-

letik eme beszédekért az ő könyveikben; mi azonban nem, mert kellőképpen megértettük, hogy az Ige tanuvallomása mi érettünk lett leírva, akik átéljük eme dolgok beteljesedését.

Sőt a kritikusok szemrehányóan mondják még az Úr Jézusra vonatkozóan is, hogy csalódott úgy Ő mint az Ő tanítványai is azzal, amit a Máté ev. 16, 28 -ban mondott: *»Bizony azt mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók közül olyanok, akik halált nem kóstolnak addig, amíg nem látják az embernek Fiát királyként eljönni.«* Branham tv. utalással volt az említett Igeversre, ti. hogy beteljesedésüket találták akkor, amikor János a Pátmosz szigetén látta az embernek Fiát az Ő királyságában eljönni. Tény az, hogy az Úr csak az Ő tanítványai értelmét nyitja meg az Írások megértésére, ti. azoknak akik Vele járnak. Csak így tisztázódhatnak valamennyi állítólagos ellentmondások és így lesz minden kérdésre felelet adva.

Branham tv. bizonyos nyilatkozataival, már sokan nagy kár előokozói lettek. Hogyha csak az ő szavait halljuk, az a benyomás keletkezhet, hogy így vagy amúgy vélhette amit mondott. Mindent az Ige összhangzására kell hozzunk és nem idézeteket a saját tantételeinkbe beilleszteni.

Nyilvánvalóan szükségszerű egy isteni elhivatottság arra, hogy valaki az Ige szolgálatában legyen állítva és mindent az igazságnak megfelelően és az Ige szabályszerűsége szerint tudjon előterjeszteni. Valamennyi félremagyarázatok ellenére, amelyek többszörös módon el vannak terjesztve és zürzavart okoznak ez időben is, mindazok, akik Istenből vannak, csak arra fognak hallgatni, amit Isten szava mond. Ők fel fogják ismerni, hogy hol prédikáltatik és hol taníttatik a hamisítatlan és szavahihető Ige. Valóban elérkezett az idő, hogy mindazok akik Jézus Krisztus visszajövetelét át akarják élni, tökéletesen az Igére álljanak. Csak annak lehet örök bizonyossága és csak az lesz a tévedésektől megóvva, aki az Igében megmarad. Az igazi gyülekezet, egy tiszta Ige-menyasszony. Akinek van füle hallja!

Mindazokhoz, akik világszerte az Ige szolgálatában állanak, intézem ezuton kérésemet, sőt követelem az Ige tekintélye alapján, hogy csak azt prédikálják és hirdessék, amit kétség nélkül kizárólagosan az Igére lehet alapozni. Minden bibliai tanítással kapcsolatosan, fen-

áll a kettős kritérium, ez pedig két vagy három Ige-helyel van alátámasztva. Az első ismertetőjel: *»… és ezzel összhangban vannak valamennyi próféták szavai.!«* Kérem vizsgáljátok meg, ha pl. az ún. mennydörgésekről szóló tanításokból egy is, összhangban van-e »a próféták szavaival« Természetesen, hogy nem!

Másodszor: *»… mert meg van írva …«* (Ap. Csel. 15, 15). Hol van tehát valami írva arról, ami lelkesedetten prédikálva van a hét mennydörgésekről? Határozottan nem a szent írásokban. Hiszen amit a hét hang mondott, nem is lett leírva. Következetesen nem is lehet Isten szavaként besorolni, amelyet hirdetnünk kellene. Nekünk az a parancsolat adatott, hogy mindent megtartsunk abból, ami írva van (Jel. 1, 1-3). Hogy mi történik azokkal, akik a leírt Igéhez valamit is hozzátesznek, utánaolvasható a Jel. 22, 16-21 -ig tartó Igeversekben. A döntés órája itt van. Aki Istenből van, tartsa álláspontját az Igén, mert ez a mi abszolutumunk. Esszerint fog az Úr egyszer ítélni eleveneket és holtakat, nem pedig balga emberek magyarázatai és argumentumai szerint, akik a maguk szemében eszeseknek vélik magukat.

AZ EURÓPAI UNIÓ

Mielőtt Jézus Krisztus felállítja az Ő királyi birodalmát ezen a földön és a paradicsomi állapotot újra helyreállítja, az antikrisztus mindent ellenőrzése allá vesz az ő »édenjében«. A világ fejedelme még mindig a sátán, aki a mi Urunknak annakidején felajánlotta a világ összes királyságait és azok dicsősségét így szólván: *»Ezeket mind neked fogom adni, ha leborulsz és imádni fogsz engem …«* (Máté 4, 1-11). Hisz a sátán, a sárkány-, a vén kígyónak hét feje van és tíz szarva (Jel. 12, 3). Ugyszintén az ő utolsó világbirodalmának is, hét feje és tíz szarva van (Jel. 13, 1). Ennek aztán átadja hatalmát és trónját (2. vers). Alig lehet merészelni kimondani, ám az Európai Unió emez utolsó világhatalom, amely a bibliai próféciákban, részletesen vázolva van a mi szemeink előtt. Ez a negyedik és ugyanakkor az utolsó birodalom, amelyekről a Dániel 2. és a Dániel 7. fejezetében utalás van adva. A Dániel 7, 23 -ban a következőképpen van vázolva:

»A negyedik állat negyedik ország lesz e földön, a mely különb lesz minden országnál **és megeszi (elnyeli) az egész földet, és eltapodja és szétzúzza azt.**«

Az európai központi banknak, Frankfurtban van a székhelye, H. Duissenberg vezetése alatt, első elnök gyanánt; az európai törvényszéknek pedig, a 40 tagú bírókkal, Strasszburgban van székhelye. Valamennyi ítéletek, amelyek ott kimondatnak, végérvényesek. Fellebbezésre nem adatik lehetőség. Az Euro-valuta valóság lett. Brüszzelben fel lett avatva az Európai parlament. A büszke épületen a következő felírat díszeleg: »Caprice des dieux«, melynek jelentősége annyit jelent mint: »az istenek kedélye (szeszélye)«.

Az európai kösz–pont mindenüvé ki van tűzve, melynek vázlata, a belgai zsidó Lévi Pál -tól készült. Közvetlenül a háború után áttért a katoli–cizmushoz és 1949 -ben ki lett nevezve az európai tanács művelődési osztag élére. Aztán egy nap, kék ég alatt, látott egy Mária szobrot az arany csillag – koszorúval a fején. Ehhez jött közvetlenül a sz. asszonyra való utalás, kinek fején tizenkét csillagból való koszorú van a Jel. 12 -ből (a katolikus tanítás szerint, ezzel Mária van vélve), így állt elő az európai lobogó a tizenkét arany csillagokkkal az ő tiszteletére. De hiszen a pápa már felszentelte egész európát mint mondja ő »a Mária szeplőtlen szívének«, egyuttal ki is nevezte őt »az európa királynőjének«.

Mind kivehetőbb, hogy az egész világ-hatalom az »európai házban« egy alkalmas térfogatot kap. A világ »törvényszékhelyének« Den Hág lett kiválasztva.

Frankfurtba további 15 magas épületeket építenek, amelyekbe a világ tőkéjét gyűjtik össze, ti. ahol a világból az összes fontos bankok székhelyet kapnak. A nemzetközi sajtó vezércikkei erre vonatkozóan a következő címsorokat írják: »A világ tőkéje egy kézben!« Európa egysége és ezzel a római birodalom újbóli felállítása jó formán le is lett zárva. Ekként a szellemi hatalom kiszolgálhatja magát a világi hatalmasságtól, a gyeplőt kezébe veszi és bevezeti az utolsó fordulót (Jel. 17).

Az Egyesült Államok, amely a Jelenések 13, 11-18 -ban, mint egy bárány két szarvval van jellemezve, ti. világi és szellemi hatalom gyanánt, már csak második szerepet játszik. Az USÁ -nak az a feladata, hogy a földnek minden lakosságát rábírja arra, az első hatalmasságot tisztelni: *»Annak a bárányéhoz hasonló két szarva volt, de úgy beszélt mint a sárkány. Az első fenevadnak teljes felhatalmazásával cselekszik, annak színe előtt. Megcselekszi, hogy a föld és a benne lakók az első fenevadat imádják, azt, akinek a halálos sebét orvosolták.«* A távvezérelt »Clinton - eset« után világszerte nagy kárt szenvedett az Egyesült Államok elnöki tisztsége. Az Európai Uniónak nincsen ilyen botrány esete, ő a predesztináció alapján 1. számú világhatalommá kell ellőálljon. Minden pontosan Isten előre eltervezett terve szerint történik.

A végfejlődés felől még sokat lehetne írni. Mi nem élünk sötétségben, hanem előttünk van a ragyogó prófétikus Ige (1. Thess. 5, 4; 2. Péter 1, 16-21), amely az összefüggéseket leleplezi. Egyszerűen csodálatos, amint kellő időben átlátszóan és érthetően megajándékoz Isten vele. Úgyszintén ami Izráelt és ama területeket illeti, látjuk, amint minden a csúcspontjához érkezik. Május 4. 1999- ben kikiáltja Jaszir Arafát a saját Palesztin Államát. A Pápa is betervezte Jeruzsálembe való látogatását a 2000-es évre. A »szövetség megkötésének« órája (Dániel 9, 27) nemsokára üt. A Vőlegény eljövetele még közelebb van. Már szemeink előtt látjuk azok dolgok létrejöttét, amelyek az elragadtatás után veszik beteljesedésüket. Milyen közel kell legyen ezek láttára, a nagy és csodálatos esemény!

KÖSZÖNET

Mindazoknak, akik Isten művét imádsággal és adományaikkal támogatják, ezúton az Úr Jézus Krisztus nevében köszönetet szeretnék mondani. Csak közösen tudjuk ellátni az egész világra kiterjedő szellemi eledellel való gondozást. Itt a Krefeldi Misszióközpontban kilenc nyelven nyomtatunk, Alexis Barilier testvér felelős francia nyelven való nyomtatásokért, Etienne Genton az olaszért és sok más testvérek az ő saját népnyelveikért.

A hűséges Isten valamennyi testvéreinket, akik világszerte felelőséget vállaltak, egy nagyon jó tájékozódással ajándékozta meg őket az Igével kapcsolatosan. Az ígeterjesztés gyümölcsöket hord. Istennek legyen hála mindörökké. Az ő szolgálati tevékenységeikért és az ő hűségeikért maga Istentől fogják megkapni a jútalmat. Azoknak is akik itt a Misszióközpontban és mindenütt, különböző módon segítenek, itt egy különleges köszönetet mondunk.

Szívemből kívánom mindnyájatok részére az 1999-es évre Isten gazdag áldását.

Ő biztosan vezet, amíg a hitből a látásra jutunk. Felkiáltunk: »Maranatha! Jövel hamar Urunk Jézus!«

Isten megbízásából munkálkodva

A sokszorosítás és másolás csak kimondott engedélyel lehetséges.

Freie Volksmission Krefeld — Postfach 905, 47709 Krefeld, Germany

A képek 1998 október első hétvégén lettek felvéve a misszióközpontban, Krefeldben. Fent egy összejövetel, lent pedig egy alámerítés.

Újból és újból átéljük, amint Isten megajándékoz az Ő hűségében - beszédével. Ő valóban kiszólítja az ő népét, közelről és távolról, keletről és nyúgatról, az ő szava meghallgatására és követésére. És még mindég a bibliai és apostoli mintakép szerint merítkeznek alá a hívőkké lettek, az Ap. Csel. 2, 38 alapján, az Úr Jézus Krisztusnak nevében, amint a többi helyeken is utalás van téve reá az apostolok idejéből.

A prédikációk minden hónap első hétvégéjéről világszerte szét vanuak küldve. Isten csillapitja az egész földön az ő gyermekei szomját. Őnéki legyen hóla ezért.